

◆ Hüseyin Özkaynakçı

Ey Şanlı Asker

Bu dünya nimetleri arkandan çağırıyor,
Cennetse ışıl ışıl tam önünde duruyor.

Al bayrak var koynunda, yola koyulduğunda,
Bir gaza ki sonunda ölümü durduruyor.

Güller açmış bahçende, güven uyur gölgende,
Yıkıntılar üstünde yeni hayat kuruyor.

Tebessümler yüzünde yardım götürdüğünde,
Mazlumların gönlünde saltanat kurduruyor.

Mecnun'u yaktı belki, belini büktü belki,
Ne ulvi sevdadır ki şeytanlar kuduruyor.

Merhamet mahpusları eritiyor buzları,
Gördüğün kâbusları şimdi artık hayra yor.

Emsalsiz paye böyle, nasip olmaz her kula,
Görünmez ordusuyla Rabbim seni koruyor.

Dikkat, ey şanlı asker, düşmanların korkaktır,
Ne menem kahpeliktir hep sinsice vuruyor.

Ön saflar tanır seni, kuşlar söyler besteni,
Koçyiğitler destanı göğsünden vurduruyor.

Allah seni anıyor, gaziler imreniyor,
Melekler özeniyor ve nebiler soruyor...

